2013. július 15., hétfő • LXXI. évfolyam • 163. szám, 16 oldal • 230 forint, előfizetőknek 150 forint • www.nol.hu

NÉPSZABADSÁG

Révész Máriusz szerint már látszik, hogy nincs bébiboom hazánkban

- Orbán Viktornak tetszik a rugalmas gyed ötlete.
- Hány gyerek szülessen az ózdi szegénysoron? **Interjú →11**

KITÖRÉSI KÍSÉRLET: NEMADOMFEL MARTONYIBAN

Magyarország →6

Szerencse Újranyitja a piacot és kaszinópályázat kiírását tervezi a kormány

Játékgép meghívottaknak

Fekete Gy. Attila

Több ezer félkarú rabló és több száz játékasztal üzemeltetésére írna ki meghívásos koncessziós pályázatot a nemzetgazdasági tárca, miután az elektronikus kaszinók és a pénznyerő automaták tavaly októberi betiltását követően három hónap alatt 3,2 milliárd forint adóbevételtől esett el az állam – értesült a *Népszabadság*. A meghívásos pályáztatást, amelyben tíz vidéki kaszinó létesítésének jogát ajánlanák fel az arra érdemesnek tartott cégeknek, nemzetbiztonsági okokkal indokolják – csakúgy, mint tavaly ősszel a nyerőgépek és elektronikus kaszinók betiltását. Csak így látják biztonságosan kiszűrhetőnek azokat a csoportokat, amelyek nemzetbiztonsági vagy szerencsejáték-felügyeleti kockázatot jelentenek.

Ellenzéki képviselők szerint azonban a meghívásos eljárás legvalószínűbb célja, hogy a *Varga Mihály* nemzetgazdasági miniszter által meghirdetni tervezett tíz vidéki koncessziós kaszinó létesítésének és működtetésének jogát könnyedén átjátszhassák a Fidesz-közeli cégeknek és a „haveroknak”. *Harangozó Tamás* (MSZP) épp ezért azt javasolja, hogy a Szerencsejáték Zrt. égisze alatt hozzák létre a tíz vidéki kaszinót; az állami tulajdonú szerencsejáték-szervező cégben ehhez ugyanis már most is megvan a kellő szaktudás, tőkeerő, és a cég képes kiküszöbölni az esetleges nemzetbiztonsági kockázatokat is.

A kormány láthatóan nem ezt a megoldást favorizálja, noha az új kaszinók felállításának nyilvánvaló célja a költségvetési bevételek növelése. Varga Mihály az Országgyűlés nemzetbiztonsági bizottságának írt levelében – amelyben a testület véleményét kérte a tervezett zártkörű koncessziós eljárásról – elismerte, hogy a liberalizált szerencsejáték-ipart felszámoló múlt őszi parlamenti döntés kizárólagos nyertese a három nagy kaszinó. Az azokban működő pénznyerő automaták bevétele tavaly az előző évinek majd a háromszorosa lett (275 százaléka).

A döntés vesztesei ugyanakkor a törvénnyel kisemmizett, igazukért és főleg kártalanításukért jelenleg Strasbourgban pereskedő egykori piaci szereplők, játékterem-üzemeltetők, kocsmárosok, akiknek az üzletében néhány automata is működött, valamint maga az állam. Utóbbi nemcsak hogy három hónap alatt milliárdoktól esett el, de a liberalizált piac megszüntetése óta egyre többet és többet kénytelen költeni az illegális játékbarlangok felkutatására és felszámolására. A jelek szerint az illegális szerencsejáték-piac feltérképezése és kifehérítése szerény sikerrel járt eddig.

Miközben a szaktárca vezetője a nemzetbiztonsági bizottságnak írt levelében azt állítja: azok, akik eddig is hódoltak szerencsejáték-szenvedélyüknek, most kisebb részben külföldön, illetve az interneten, nagyobb részben az illegális piacon játszanak tovább. Ehhez képest – ugyancsak Varga leveléből – az is kiderül, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) a liberalizált piac megszüntetése óta több mint 9000 ellenőrzést tartott, de csak 137 esetben talált illegálisan működtetett nyerőgépeket. Azt egyelőre nem tudni, hogy a tárcának az illegális piac mértékére vonatkozó, számokkal alá nem támasztott feltételezése a téves, vagy a NAV ellenőrzései nem kellően hatékonyak.

Varga Mihály levele mindenesetre azt sugallja: bármelyik állítás is az igaz, az állam a lehető legrövidebb időn belül pénzt akar látni a szerencsejátékokból, s ennek érdekében a felszámolt liberalizált piac helyett újat épít, meghívásosat, „biztonságosat”. Már nem szempont, hogy a szegények ne dobálhassák a pénzüket a félkarú rablókba, nem berzenkedik a kormány „az ő politikai családjuk credójával összeegyeztethetetlen szerencsejátékok ellen”. Csak az számít, hogy a tíz kaszinókoncesszióból (a II. kategóriás kaszinó esetében ez legfeljebb száz játékasztal és maximum ezer pénznyerő automata üzemeltetési jogát jelenti) befolyjon évente és kaszinónként mintegy 850 millió forint a költségvetésbe.

A szakminiszternek a nemzetbiztonsági bizottság mellett az érintett önkormányzatok véleményét is ki kell kérnie a koncessziókról. Azt egyelőre nem tudni, mely városokban létesülhetnek majd kaszinók, és mikor indul meg a koncessziós folyamat. Arra is csak a konkrét kiírás adhat választ, hogy a nyerteseknek módjuk lesz-e a koncessziós területükön több helyszínen üzemeltetni az engedélyezett gépeket. Ha csak egy konkrét kaszinóra szól a koncesszió, akkor a maximális gépszámot csak egy nagybefektető használhatná ki kaszinóvárosnyi létesítménnyel. **Az ügy →4**

Csak a kiválasztottak tehetik meg tétjeiket FOTÓ: MÓRICZ SIMON

ÖTÖDIK HASÁB

Tuti

Azt eddig is tudtuk, hogy a szerencse forgandó – na de hogy ennyire? Amikor a kormány egy szempillantás alatt betiltatta a játékgépeket, és ezzel legyalult egy teljes ágazatot és sokmilliárdos bevételt a költségvetésben, nem ejtettünk könnyeket a félkarú rablókért. Azzal önmagában nem volt bajunk, hogy eztán nálunk csak néhány puccos kaszinóban elégítheti ki ezt a játékszenvedélyét a magyar. Nem éreztük soha a közjó elengedhetetlen részének a játékautomatákat. A lépést azonban elhamarkodottnak, átgondolatlannak és előkészítetlennek tartottuk. Olyannak, amelyben nem mérlegelték alaposan sem a társadalmi, sem a költségvetési hatásokat. Ha jóhiszeműek vagyunk, akkor most az bizonyosodott be, hogy ez pontosan így van. Ha rosszhiszeműek, akkor az, hogy ez egy tökéletesen átgondolt és előkészített lépés volt.

Két eset lehet ugyanis. Vagy arról van szó, hogy a kormány mostanra rájött: hiányzik neki a játékgépekből származó bevétel, miközben korántsem az történt, hogy a „gépezők” hirtelen elkezdtek banánt venni a megmaradt pénzből a gyerekeiknek. A kormánynak nincs miért meglepődnie sem a bevétel, sem a kívánt társadalmi hatás hiányán. Ez nem megy parancsszóra, akkor sem, ha a Fidesz ezt szereti. A másik esetben a kormány előre tudta, hogy újraosztja a játékgéppiacot. Kihúzza a szőnyeget az eddigi szereplők alól, hagyja az ügyet elülni, majd egy idő múlva szépen újra megnyitja a lehetőséget, de már az általa kiválasztottaknak. Ebben már trafiknyi kockázatot sem vállal, csak a meghívottak közül kerülhet ki a nyertes. Nem bíznak semmit a szerencsére, tutira mennek.

Az elmúlt két évben megtanultunk rosszhiszeműnek lenni. Megtanított rá bennünket a kormány. *(A szerk.)*

Vélemény

Elnök úr drága

Várkonyi Iván arról ír, mi is az igazi baj Matolcsy könyvének állami lefordíttatásával. **→9**

Dinnyefrász

Mindig visszaüt, ha a piac törvényeit erőszakkal átírják – állítja Tamás Gábor. **→9**

Elküldte az Együtt a jelöltlistáját, de még vannak rajta lyukak

Elküldte a szocialistáknak a Bajnai vezette Együtt–PM a jelöltlistáját a jövő évi választásokra, de abban még nincs mind a 106 választókerületre személyi javaslat. **→5**

Több évtizedes lemaradását akarja ledolgozni az orosz hadsereg

A tankokon túl már az internetre is építene a régen látott méretű hadgyakorlatot tartó orosz haderő, amely fejlesztéseivel szeretne a Nyugat nyomába eredni. **→7**

HÚSZMILLIÓ ÉVÜNK ELSZELELT

Ha a Móra Ferenc Múzeum ősember-kiállítása is annyira élvezetes, mint Tanács István beszámolója róla, akkor csak annyit tanácsolhatunk: irány Szeged! Kiderül például, mennyit kínlódtunk azokkal a fránya kövekkel. A szerző a végén úgy érezte: több van már mögöttünk, mint előttünk. **→12**

FOTÓ: KARNOK CSABA

9 770237 377015 13163